विपाटितविचित्रांश्च रूप्यचित्रान् रथाङ्कुशान्। भिन्नाश्च बहुधा घण्टा महद्भिः पतितैर्गजैः। २८८५
वैदूर्य्यदण्डांश्च शुभान् पतितानङ्कुशान् भुवि। बद्धाः सादिभुजाग्रेषु सुवर्णविकृताः कशाः।
विचित्रमणिचित्रांश्च जातरूपपरिष्कृतान्। अश्वास्तरपरिस्तोमान्नाङ्कवान् पतितान् भुवि।
चूडामणीन्नरेन्द्राणां विचित्राः काञ्चनस्रजः। छत्राणि चापविद्धानि चामरव्यजनानि च।
चन्द्रनक्षत्रभासैश्च वदनैश्चारुकुण्डलैः। कृतश्मश्रुभिरत्यर्थं वीराणां समलङ्कृतैः।
वदनैः पश्य सञ्छन्ना महीं शोणितकर्द्दमां। सजीवांश्चापरान् पश्य कूजमानान् समन्ततः। २८९०
उपास्यमानान् बहुशो न्यस्तशस्त्रैर्विशाम्पते। ज्ञातिभिः सहितांस्तत्र रोदमानैर्मुहुर्मुहुः।
व्युत्क्रान्तानपरान् योधांश्छादयित्वा तरस्विनः। पुनर्युद्धाय गच्छन्ति जयगृद्धाः समन्यवः।
अपरे तत्र तत्रैव परिधावन्ति मानवाः। ज्ञातिभिः पतितैः शूरैर्य्याच्यमानास्तथोदकं।
जलार्थञ्च गताः केचिन्निघ्नाणा बहवोऽर्ज्जुन। सन्निवृत्ताश्च ते शूरास्तान् वै दृष्ट्वा विचेतसः।
जलं त्यक्त्वा प्रधावन्ति क्रोशमानाः परस्परं। जलं पीत्वा मृतान् पश्य पिबन्तोऽन्यांश्च मारिष। २८९५
परित्यज्य प्रियानन्ये बान्धवान् बान्धवप्रियाः। व्युत्क्रान्ताः समदृश्यन्त तत्र तत्र महारणे।
तथा परान्नरश्रेष्ठ सन्दष्टौष्ठपुटान् पुनः। भ्रुकुटीकुटिलैर्व्वक्त्रैः प्रेक्षमाणान् समन्ततः।
एवं ब्रुवंस्तदा कृष्णो ययौ यत्र युधिष्ठिरः। अर्ज्जुनश्चापि नृपतेर्दर्शनार्थं महारणे।
याहि याहीति गोविन्दं मुहुर्मुहुरचोदयत्। तां युद्धभूमिं पार्थस्य दर्शयित्वा च माधवः।
त्वरमाणस्ततः कृष्णः पार्थमाह शनैरिदं। पश्य पाण्डव राजानमुपयातांश्च पार्थिवान्। २९००
कर्णं पश्य महारङ्गे ज्वलन्तमिव पावकं। असौ भीमो महेष्वासः संनिवृत्तो रणं प्रति।
तमेते विनिवर्त्तन्ते धृष्टद्युम्नपुरोगमाः। पाञ्चालसृञ्जयानाञ्च पाण्डवानाञ्च ये मुखं।
निवृत्तैश्च पुनः पार्थैर्भग्नं शत्रुबलं महत्। कौरवान् द्रवतो ह्येष कर्णो रोधयतेऽर्ज्जुन।
अन्तकप्रतिमो वेगे शक्रतुल्यपराक्रमः। असौ गच्छति कौरव्य द्रौणिः शस्त्रभृताम्वरः।
तमेव प्रद्रुतं संख्ये धृष्टद्युम्नो महारथः। अनुप्रयाति सङ्ग्रामे हतान् पश्य च सृञ्जयान्। २९०५
सर्व्वमाह सुदुर्द्धर्षो वासुदेवः किरीटिने। ततो राजन्महाघोरः प्रादुरासीन्महारणः।
सिंहनादरवाश्चैव प्रादुरासन् समागमे। उभयोः सेनयोराजन् मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं।
एवमेष क्षयो वृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते। तावकानां परेषाञ्च राजन् दुर्म्मन्त्रिते तव।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि वासुदेववाक्ये अष्टपञ्चाशोऽध्यायः॥ ५८॥
॥ सञ्जय उवाच॥ ततः पुनः समाजग्मुरभीताः कुरुसृञ्जयाः। युधिष्ठिरमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयं।
ततः प्रववृते भीमः सङ्ग्रामो लोमहर्षणः। कर्णस्य पाण्डवानाञ्च यमराष्ट्रविवर्द्धनः। २९१०
तस्मिन् प्रवृत्ते संग्रामे तुमुले शोणितोदके। संशप्तकेषु शूरेषु किञ्चिच्छिष्टेषु भारत।
धृष्टद्युम्नो महाराज सहितः सर्व्वराजभिः। कर्णमेवाभिदुद्राव पाण्डवाश्च महारथाः।
आगच्छमानांस्तान् संख्ये प्रहृष्टान् विजयैषिणः। दधारैको रणे कर्णो जलौघानिव पर्व्वतः।